

Om det i alle sine Enkeltheder er fuldt rigtigt, eller om der ikke skulde søjes noget mere til, er maaste et stort Spørgsmaal; men i alt Fald forekommer det mig, at det for enhver, der tender blot en lille Smule til den Sag, maa være indlysende, at en Ordning af det Forhold, der er omtalt i § 1, er der Grund til at give, og hvad det Forhold angaar, som er omtalt i § 2, har det jo stor Betydning ikke alene for Biavlerne og især for Smaaafolt, der ere Biavlere, og som have lidt af Jorden, men ogsaa for omboende Naboer. Det har altsaa Betydning til begge Sider. Man kan jo heller ikke have noget imod at faa en Lovgivning, der sikrer imod Bedragerier paa dette Omraade og paa en god og retfærdig Maade yder Beskyttelse. Biavlerjagen har som sagt megen Interesse for en stor Del af Befolkningen, og ikke mindst for Smaaafolt paa Landet. Jeg har derfor, og da der er rettet en Opfordring til mig om for mit Vedkommende at anbefale denne Sag, ikke villet undslaa mig for at anmode den ærede Minister om at tage sig saa godt som muligt af Sagen og se at faa en praktisk Lovgivning derom til Gavn baade for Biavlerne og for andre Medborgere, der bo i Nærheden af Biavlerne. Med disse Bemærkninger skal jeg give Udvalgets Indstilling min Tilslutning. Da hele Udvalget har foreslaaet at henvise Andragendet til Ministeren, forudsætter jeg, at ingen i Tinget har noget imod at stemme for Hensigten.

Bjerre: Jeg vil meget ønske, at den ærede Indenrigsminister vil tage Andragenderne under Nr. 8 og 9 under nøje Overvejelse. Jeg finder det aldeles uforvarligt at lade denne Sag trække i Langdrag, uden at der gøres noget derved. Man ved ikke, hvem der har Ret eller Uret, men medens Striden staar paa, er der mange Menninger, der lide derunder, og jeg synes derfor, at den ærede Minister bør sørge for at bringe en eller anden Ordning i Stand. Der hersker nu næsten Anarki i dette Forhold. Naar Fisterne ville fiske, siger man til dem: Det maa I ikke gøre, og saa bliver der formelig Krig. En saadan Tilstand kan ikke vedblive. Det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau) sagde, at Østfeldt ikke

var bleven velhavende derved, og det er meget rigtigt, men jeg tror ogsaa, han har været noget for nervøs med at varetage sin Interesse. Han har ligefrem ført Krig, har holdt et helt Mandskab, en 5—6 Mand, og ladet dem holde Vagt for at snappe Fisterne op. Nu ser jeg, at han har faaet Gendarmen til at fare op og ned ad Gudenaen og varetage sin Interesse. Tilstanden er saa abnorm, at den ikke bør vedblive, og det kan jo være længe, før disse Processer komme til Højesteret, maaste 1 eller 2 Aar, og det er umuligt, at det kan vedblive saaledes i al den Tid. Jeg vilde derfor meget ønske, at den ærede Minister vilde snarest muligt paa en eller anden Maade sørge for en Ordning; thi der trænges meget til en saadan, idet disse mange Fister sandselig ikke kunne være tjente med at vente. De have støttet deres Andragende paa, hvad de ere vante til, en Ret, som nu er blevet berøvet dem ved Underretten, skønt det synes, at Overretten er for dem, og det maa dog anses for uforvarligt. Naar det ærede Medlem fra Randers talte varmt for Fisterne, takker jeg ham derfor, men jeg vil meget opfordre ham til at gøre sin Indflydelse gældende over for Amtmanden, saa at denne stiller sig venlig over for Fisterne; thi det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Leth) har Ret i, at denne Embedsmand har taget Parti for den ene mod de mange smaa. Da det ærede Medlem fra Randers vistnok er en indflydelsesrig Mand over for Amtmanden, vil jeg ønske, at han vil gøre sin Indflydelse gældende hos ham saaledes, at der gennem Amtmanden kan ydes Fisterne en Understøttelse, saaledes at de kunne faa deres Sag bedre frem. Jeg tror, at det ærede Medlem vil gøre Fisterne en bedre Tjeneste dermed end ved at tale deres Sag ganske i Almindelighed. Jeg slutter med at udtale det Haab, at der vil blive gjort noget ved denne Sag, da Fisterne ikke kunne være tjente med, at den bliver trukken i Langdrag.

Sordum: Jeg vil inderlig gerne være enig med det ærede Medlem fra Ribe (Sens Buff) i Afstemningen over denne Sag, og det forekommer mig i øvrigt ogsaa, at vi ere enige, thi jeg har i mine Bemærkninger ikke omtalt andet end de københavnske